

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816201290
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816201290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú M. S., nar. XX.XX.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom, U. práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov: matky J. K., nar. 03.XX.XXXX, bytom D. K., W. XXX/X, otca C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. K., F. XXX/X, o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. júna 2016, č.k. 10P/5/2016-51, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o návrhu otca na zmenu zverenia, alternatívne návrhu na rozšírenie styku otca s maloletou tak, že zmenil predchádzajúce rozsudky o úprave styku a rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v nepárnom kalendárnom týždni kalendárneho roku v utorok od 15.00 hod. do 19.00 hod., v nepárnom kalendárnom týždni kalendárneho roku od piatku od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod. nepretržite, v mesiaci august v každom kalendárnom roku je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom od 01.08. od 9.00 hod. do 07.08. do 19.00 hod. nepretržite a každý kalendárny rok dňa 25.12. od 9.00 hod. do 19.00 hod. Vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 4 a § 26 Zákona o rodine a zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom, na ktorom sa rodičia zhodli na pojednávaní dňa 21.6.2016 je dôvodný. Z dôvodu, že kalendárny rok 2015 mal aj 53. týždeň, čím sa narušilo pravidelné striedanie párných a nepárných kalendárnych týždňov a spôsobilo posun párných týždňov na nepárne, otec dieťaťa z pracovných dôvodov nemohol styk s dieťaťom realizovať v párných týždňoch, kedy pracuje v popoludňajších zmenách. Vzhľadom k tomu, že účastníci súhlasili so zmenou párných týždňov na nepárne v úprave styku otca s maloletým dieťaťom a otec netrval na zverení maloletej Veroniky do svojej osobnej starostlivosti, prípadne striedavej starostlivosti oboch rodičov a na rozšírení styku s dieťaťom, súd zmenil spôsob úpravy styku otca s dieťaťom napadnutým rozhodnutím. Táto zmena podľa súdu prvej inštancie vyjadruje nielen záujem otca o pravidelné stretávanie sa s dcérou, rozvíjanie ich vzájomných citových väzieb, ale korešponduje aj s názorom maloletej zisteným vykonaním pohovoru s ňou a jej predstavami o spôsobe a intenzite styku s otcom tak, aby bolo rešpektované aj jej právo na udržiavanie pravidelného styku s otcom.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, pretože súd prvej inštancie nezistil skutočný stav veci. Otec namietal spôsob akým bol vykonaný výsluch maloletej na pôde základnej školy, ktorú navštevuje. Pri výsluchu bola totiž prítomná len sudkyňa a zapisovateľka. Pretože z výsluchu nebol vyhotovený zvukový záznam, ktorý by sa stal obsahom spisu, je daný výsluch nepreskúmateľný. Z rozhodnutia nie je tiež zrejmé, či súd maloletú vypočul adekvátne jej veku, rozumovej vyspelosti a či ju skutočne oboznámil s predmetom

konania. Samotná skutočnosť že sudkyňa prikázala maloletej zápisnicu podpísať nedokazuje, že obsah zápisnice odráža skutočne vyjadrenia 9 ročnej maloletej. Zápisnica nezaznamenáva ani presné znenie otázok, ktoré boli maloletej kladené. Vyjadrenia, ktoré sú uvedené v zápisnici o výsluchu maloletej nemohlo spontánne povedať 9 ročné dieťa a spochybniteľný je už len fakt, že maloletá spontánne hovorila pred dvomi cudzími osobami. Otec ďalej poukázal na konkrétny text zápisnice o výsluchu maloletej, ktorý podľa neho nezodpovedá spontánnemu prejavu z jej strany. Poukázal na to, že maloletá viaceré slovné spojenia použité v zápisnici nepozná. Otec mal za to, že maloletá by po zrozumiteľnom a nestrannom oboznámení s predmetom konania chcela s otcom tráviť viac času. Otec namietal tiež výrazové prostriedky, ktoré boli v zápisnici uvedené ako nezodpovedajúce vyjadrovaniu sa maloletej, čo svedčí o nepravdivosti a manipulácii s obsahom zápisnice, ktorý je podľa otca jednoznačne účelovým. Otec namietal odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti, kde sa uvádza že v priebehu konania účastníci súhlasili so zmenou úpravy styku otca s maloletým dieťaťom v znení vyjadreného vo výroku rozsudku, ktorou kolízny opatrovník navrhol schváliť, pretože bola v rozpore so záujmom maloletej. V odvolaní tiež skonštatoval, že súd prvej inštancie podstatné skutočnosti vedome a účelovo nezistil, a preto vec nesprávne právne posúdil. Otec namietal tiež postup kolízneho opatrovníka v konaní, ktorý nebol schopný riadne zistiť názor dieťaťa. Kolíznym opatrovníkom prezentované údajné tvrdenie maloletej, že nechce ísť k otcovi, považoval otec za účelové, ktoré zo strany maloletej nepochádza. Rovnako s pobytom u otca nemá žiadnu súvislosť záchvat plaču maloletej zo dňa 16. 6. 2006. Otec poukázal na bezproblémový priebeh stretnutí s maloletou ako aj jej vzťah s ňou a vzťah maloletej k manželke otca. Otec namietal, aby maloletú vychovávali starí rodičia a aby ich práva vo vzťahu k maloletej boli širšie ako jeho, keďže matka maloletej už 2 roky pracuje v Rakúsku ako opatrovateľka a počas jej neprítomnosti sa o maloletú starajú starí rodičia, čo predstavuje širší rozsah ako stretávanie sa otca s maloletou. K starostlivosti starých rodičov mal otec okrem iného aj morálne výhrady. Podľa neho sa starí rodičia počas pobytu matky maloletej v Rakúsku maloletej nevenujú a nevedú ju k zmysluplnému tráveniu voľného času, nepripravujú sa s ňou do školy. Maloletej sa nikto nevenuje ani v čase keď je matka doma a maloletá je odkázaná len na pozeranie televízie. V odvolaní otec uviedol aj širšie okolnosti ohľadom negatívnych výchovných vplyvov matky a starých rodičov na maloletú, ktoré vyplývajú z otcem uvedených informácií ohľadom brata maloletej M.. Otec ďalej poukázal na výkon rozhodnutia o styku otca s maloletou kde boli voči matke prijaté už 4 opatrenia, no napriek tomu sa styk stále nerealizuje. Matka maloletej sa dokonca pred súdom vyjadrila že rozsudky sú len zdrapy papiera. Otec napokon v odvolaní poukázal na skutočnosť že sa nemohol riadne oboznámiť so správami kolízneho opatrovníka a k týmto sa vyjadriť v dôsledku čoho mu je odopretá spravodlivosť. Otec ďalej namietal priebeh pojednávania pred súdom 1. stupňa, keď nedostal slovo a zo strany verejnosti bola na pojednávaní narušená dôstojnosť súdneho pojednávania. Záverom odvolania otec uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie, relevantný dôkaz výsluchom maloletej zmanipuloval a pre účelové chyby pri jeho vykonávaní spočívajúce v nevyhotovení zvukového záznamu, urobil tento dôkaz nepreskúmateľný. Po dvoch pojednávaniach súd prvej inštancie zmenil predchádzajúce rozsudky v časti styku iba tak, že opravil prídavné meno páry za nepáry ak 1. vianočnému sviatku doplnil dátum 25. 12. Uvedené považoval otec za dôvody pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj jeho postup v konaní považovala za správny. Odmietla osočovanie jej osoby a jej rodiny zo strany otca. Matka poukázala aj na traumatizovanie maloletej celým konaním.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhoval napadnuté rozhodnutie potvrdiť s poukazom na obsah správ podaných v konaní a súhlas rodičov s úpravou styku podľa napadnutého rozhodnutia vyjadrený na pojednávaní.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP. Rozhodol bez nariadenie pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP.

6. Zo spisu, konkrétne zo zápisnice z pojednávania zo dňa 21.06.2016 vyplýva, že obaja rodičia v priebehu pojednávania vyjadrili súhlas s úpravou styku tak ako o nej rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím a toto svoje stanovisko až do vyhlásenia rozhodnutia nezmenili. Kolízny opatrovník na tomto pojednávaní s predmetnou úpravou styku tiež súhlasil. Pokiaľ pri uvedenej zhode rodičov o úprave styku a súhlase kolízneho opatrovníka s ňou súd prvej inštancie rozhodol tak, že styk upravil v súlade so zhodným stanoviskom rodičov, zodpovedá jeho rozhodnutie preferencii dohody rodičov o právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu pred autoritatívnou úpravou zo strany súdu, tak

ako je táto preferencia vyjadrená na viacerých miestach Zákona o rodine (napr. §§ 24, 25, 26, 65). Zo žiadneho dôkazu a najmä stanoviska kolízneho opatrovníka ako zástupcu maloletej potom nevyplýva, že by rodičmi odsúhlasená úprava práv a povinností k maloletej mohla byť v rozpore s jej záujmom, preto táto námietka otca neobstoí.

7. Odvolací súd zároveň nezistil také procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie plne zodpovedajúceho súhlasnému stanovisku rodičov k úprave práv a povinností k maloletej. K najpodstatnejším námietkam otca ohľadom výsluchu maloletej, týkajúcim sa nevyhotovenia zvukového záznamu z tohto úkonu súdu a obsahu zápisnice nezodpovedajúcemu vyjadrovaniu maloletej odvolací súd uvádza, že povinnosť súdu vyhotovovať zvukový záznam z pojednávania podľa § 40aa O.s.p. účinného v čase výsluchu maloletej, ale ani povinnosť vyhotovovať záznam o procesných úkonoch súdu podľa § 98 CSP nebola a nie je daná v prípade splnenia podmienok pre vylúčenie verejnosti z pojednávania v zmysle vtedy účinného § 116 ods. 3 O.s.p., resp. podľa súčasného § 176 ods. 2 CSP. Priešlo by sa totiž účelu inštitútu vylúčenia verejnosti a robilo by ho nefunkčným, keby bol priebeh pojednávania realizovaného s vylúčením verejnosti následne dostupný na zvukovom zázname. A pretože výsluch maloletého dieťaťa súdom je z dôvodu ochrany jeho záujmov práve takým úkonom, pri ktorom je potrebné realizovať pojednávanie v zásade s vylúčením verejnosti a aj bez prítomnosti rodičov, súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ o takomto úkone nevyhotovoval zvukový záznam. Pochybením nie je ani zaznamenanie podstatného obsahu výpovede maloletej do zápisnice zachytením podstatného obsahu s použitím výrazových prostriedkov, ktoré by prípadne nezodpovedali jej vyjadrovaniu, pretože zápisnica má zaznamenávať podstatný obsah výpovede, čo pri zachovaní obsahu nevyklučuje inú formuláciu.

8. K podaniam otca, ktorými preukazuje pozitívnu citovú väzbu medzi ním a maloletou sa žiada uviesť, že danosť takejto väzby nijako nespochybňuje stav, kedy maloletej vyhovuje súčasný režim starostlivosti a intenzita stretávania sa s otcom. Citová náklonnosť dieťaťa k jednému rodičovi nevyklučuje rovnakú citovú náklonnosť aj k druhému rodičovi, bez ohľadu na to, ktorému z nich je dieťa zverené a nevyhnutná nie je ani vysoká intenzita stretávania sa, pokiaľ existujúce stretávanie dieťaťa vyhovuje a je zmysluplne využité.

9. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o úprave práv a povinností k maloletej preferoval súhlasné stanovisko rodičov, o ktorom nevyšlo najavo, že by bolo v rozpore so záujmami maloletej a nedopustil sa procesných pochybení majúcich dopad na vecnú správnosť rozhodnutia, bolo jeho rozhodnutie správne a odvolací súd ho preto potvrdil.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie p r í p u s t n é.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie p r í p u s t n é.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).